ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 360 mk., miesięczna 150 mk. — Poszczególny numer 20 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska" Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 41. | **Puck, sobota, dnia 3 czerwca 1922 r.** | **Rok 36.**

Część Urzędowa.

328.

Rozporządzenie Ministra byłej Dzielnicy Pruskiej z dnia 17 marca 1922 r. w przedmiocie odbywania połowów na morskich wodach przybrzeżnych.

Na podstawie §§ 2, 35, 99, 103, 106, 107, 110, 124 pruskiej ustawy o rybołówstwie z dn. 11 maja 1916 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 55), §§ 136 i 140 pruskiej ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (Zbiór ustaw pruskich str. 195), oraz art. 6 p. d ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dz. pruskiej (Dz. P. P. P. Nr. 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zabrania się łowić, sprzedawać i nabywać poniżej wymienione ryby, jeżeli długość ich, mierząc od pyska do najdłuższej części pletwy ogonowej, wynosi mniej, niż:

100 cm u jesiotra (Stör) Acipenser sturio,
35 cm u węgorza (Aal) Anguilla vulgaris,
35 cm u łososia (Lachs) Trutta salar,
35 cm u troci (Meerforelle) Trutta trutta (Mielnica),
35 cm u sandacza (Zander) Lucioperca sandra,
28 cm u brzany (Barbe) Barbus fluviatilis,
28 cm. u szczupaka (Hecht) Esox Lucius,
28 cm. u alozy (Maifisch) Alosa clupea (perka, sardela),
28 cm. u głąbiela (Schnäpel) Coregonus oxyrhynchus),
25 cm. u leszcza (Blei) Abramis brama,
18 cm. u starni (Scholle) Pleuronectes platessa,
18 cm. u flądry (Flunder) Pleuronectes flesus,
20 cm. u lipienia (Aesche) Thymallus vulgaris.
20 cm. u jazia (Aland) Idus melanotus,
20 cm. u klenia (Döbel) Sqaulius cephalus,
20 cm. u podusty (Nase) Chondrostoma nasus,
18 cm. u pstrąga (Bachforelle) Trutta fario,
18 cm. u lina (Schleie) Tinca vulgaris,
15 cm. u okonia (Barsch) Perca fluviatilis,
15 cm. u płoci (Plötze) Lenciscus rutilus,
15 cm. u wzdręgi (Rotfeder) Scardinus erythrophtalmus,
8 cm. u raka rzecznego (Krebs) Astacus fluviatilis.

§ 2.

Wojewoda może udzielić zezwoleń na połów ryb morskich bez względu na ich wymiar, bądź w celach naukowych i służących użyteczności publicznej, bądź w celach gospodarczych; ryby takie podlegają jednak zakazowi rynkowemu.

§ 3.

Bezprawnie złowione ryby, nie posiadające przepisanej miary, winny być natychmiast wpuszczone z powrotem do wody z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby nie posnęły.

§ 4.

Nieżywe ryby, nie posiadające przepisanej miary, o ile połów odbywał się za pomocą:

a) żaków, wątonów (net) i kidała, mogą być użyte na domową potrzebę rybaka;
b) przewłoki i niewodu gruntowego, mogą być użyte dla załogi statku w ilości, jednakże nie większej jak 1 kg. na dobę i głowę. Wszystkie pozatem nieżywe, nie posiadające przepisanej miary, ryby winny być przeznaczone stosownie do wskazówek Morskiego Urzędu Rybackiego na cele użyteczności publicznej.

§ 5.

Używanie do połowu bodorów (ości), oszczepów i innych podobnych narzędzi żelaznych jest wzbronione.

Wyjątkowo dozwala się połów węgorzy za pomocą bodorów (ości) w okresie między 15 października od 6 godziny rano, a 14 kwietnia do godziny 6 wieczorem.

Bodór winien mieć na jednym zębie kieł (zadziorę) i być z trzonem mocno połączony.

§ 6.

Dla sieci zastawnych ustala się następujący rozmiar oczek, mierząc je w stanie mokrym od środka jednego węzła do środka drugiego:

a) dla pławnic na łososie i trocie 35 m|m.,
b) dla niewodów i wątonów na flądry 50 m|m.,
c) dla sieci do połowu śledzi 18 m|m.,
d) dla sieci do połowu bretlingów 11 m|m.

§ 7.

Sieci opławne, jak również wątony, jeżeli rozstawione są w morzu celem połowu, a rybaka przy nich niema, powinny posiadać na obu końcach jednostajne, widoczne znaki, stojaczki (stedry), których rozmiar i formę oznacza wojewoda.

§ 8.

Połów w zatoce Puckiej za pomocą niewodu gruntowego, ciągnionego statkiem żaglowym lub motorowym, dopuszczalny jest tylko w tych miejscach, w których głębkość wody przenosi 20 mtr.

§ 9.

Z pory ochronnej korzystają:
a) jesiotr od 1 lipca do 31 sierpnia,
b) troć, pstrąg, łosoś od 1 października do 26 grudnia,
c) głąbiel bałtycki od 15 października do 31 grudnia,
d) lipień od 1 marca do 15 kwietnia,
e) rak od 1 listopada do 31 maja samce, a do 31 lipca samice.

Powyższych ryb w wyżej wymienionej porze niewolno łowić, sprzedawać i nabywać.

§ 10.

Ryby wyszczególnione w § 9, złowione w obwodach, gdzie pora ochronna nie obowiązuje, lub też pochodzenia zagranicznego, wolne są od zakazu rynkowego, pochodzenie ich jednakże winno być każdorazowo udowodnione.

§ 11.

W niedzielę między godziną 9 rano, a 6 po południu łowienie ryb jest wzbronione (ochrona niedzielna); atoli narzędzia tak zwanego cichego połowu, (których się nie ciągnie i nie suwa) mogą być w wodzie pozostawione.

Do narzędzi cichego połowu zalicza się: żaki, wątony (nety), kidadła, więciorze z drutu, włókna lub pręcia, jak również pławnice, bez użycia jednak środków lokomocyjnych.

Łowienie ryb na wędkę poza obrębem miasta i wsi ograniczeniom ochrony niedzielnej nie podlega

§ 12.

Ochrona niedzielna nie dotyczy rybołóstwa na pełnem morzu.

§ 13.

Ochrona wiosenna, trwająca od 15 kwietnia do 14 czerwca, na wodach przybrzeżnych nie obowiązuje. Wyjątek stanowią miejsca, tak zwane tarliska ochronne.

§ 14.

W zatoce Puckiej są następujące tarliska ochronne:
a) trójkątny obszar wód przy Osłoninie, który odgranicza od południa linja, ciągnąca się od pływającej beczki czerwonej na depce B, do samotnej olchy na polu Kupskiego, od północnego wschodu linja od tejże beczki do Rzucowskiego przylądka i od zachodu linja wybrzeża,
b) trójkątny obszar wód przy półwyspie Helu pomiędzy Chałupami a Kuźnicami, który odgranicza od południa linja, ciągnąca się od niebiesko pomalowanej beczki umocowanej na kotwicy u zachodniego zbocza rewy czyli ławicy z przytwierdzoną na maszcie rybą, w dwumilowej odległości od Kuźnic, od północy dwie tablice na słupach z napisem „Tarliska ochronne" i ze strzałami w kierunku beczki. Jedna z tablic stoi przy miejscowości Kuźnice, druga mniej więcej o 1 kilometr na zachód od miejscowości Chałupy,
c) obszar wód, mający kształt odcinka koła przy ujściu Płutnicy, odgraniczony z jednej strony linją wybrzeża, a z drugiej linją, która łączy kościół katolicki w Pucku z tablicą, ustawioną na wschodnim stoku Gnieżdżewskiej góry.

§ 15.

Zabrania się wszelkiego niszczenia ikry i wybierania jej z wody.

§ 16.

Wojewoda może udzielić wyjątkowych pozwoleń na połowy tak co do czasu jak i co do miejsca ustawą wzbronionego, jeżeli będą tego wymagały potrzeby bądź to gospodarcze bądź naukowe, bądź też względy użyteczności publicznej.

§ 17.

Wszystkie narzędzia rybackie winny być zaopatrzone w wyraźne odznaki, bądź wypalone, bądź trwale przytwierdzone na odpowiednich tablicach. Odznaki te określa Wojewoda.

§ 18.

Miejsca, gdzie narzędzia połowu są przez rybaków rozstawione, winny być oznaczone sygnałami, widocznemi dla kierowników statków. Jakość i rodzaj sygnałów określa Wojewoda.

§ 19.

Narzędzi niewolno rozstawić w ten sposób, aby tamowały ruch statków. Wojewoda wydaje odpowiednie zarządzenia, aby pewne obszary wód wyłączyć od połowu, jako drogi wodne dla statków.

§ 20.

Zabrania się rybakom przeszkadzania sobie wzajemnego w wykonywaniu rybołówstwa. Później przybyły na połów rybak nie ma prawa rozstawiać swych sieci według planu wcześniej przybyłego, jeżeli ten ostatni sieci w przepisany sposób oznaczył.

Wojewoda władny jest sprawy te regulować, wyznaczając bądź miejsca połowu dla poszczególnych rybaków, bądź kolej połowów.

§ 21.

Statki rybackie winny stosować się do wszelkich przepisów, wydanych dla statków morskich na morzu bałtyckim i przybrzeżnych wodach polskich.

§ 22.

Wszystkie statki rybackie winny mieć z obu stron w odległości 1½ metra od dzióba (nosa) statku litery, wyrażające w skróceniu miejsce zamieszkania rybaka, oraz numer karty rybackiej. Te same znaki winny być umieszczone z obu stron wielkiego żagla (gatli) ponad najwyższym rabandem (refbandem)

Litery i liczby winny być wykonane farbą oleiną białego koloru na czerwonem tle statku oraz na żaglach, o ile żagle są czarne lub ciemne. Na białych i szarych żaglach winien być do oznaczenia powyższych liter i liczb użyty czarny kolor. Wielkość liter i liczb powinna dochodzić przynajmniej do 20 cm. na statku, a 30 cm. na

żaglach, przyczem grubość tych znaków winna być nie mniejsza jak jedna piąta ich wysokości. Litery mają być łacińskie a liczby arabskie.

Otwarte i półkryte łodzie długości do 6 metrów mogą mieć litery i liczby wielkości 10 cm. umieszczone w odległości 1 metra od nosa.

§ 23.

Wszystkie litery i liczby winny być wyraźne. Umieszczenie nazwy statku nie zwalnia od wykonania przepisów z § 22 wynikających. Nie wolno zmieniać, zamazywać, zastawiać lub w inny sposób zatajać znaków przepisanych w § 17 i 22.

§ 24.

Jeżeli kto w czasie połowu usłyszy wezwanie urzędnika rybackiego, winien na to wołanie (sygnał) zatrzymać się na miejscu i nie ruszać dopóki mu nie pozwoli. Na żądanie winien on natychmiast okazać legitymację i kartę rybacką.

§ 25.

Kierownicy statków rybackich winni na dany znak (sygnał) natychmiast statek zatrzymać i w razie potrzeby kotwicę spuścić, dopóki nie otrzymują od urzędnika pozwolenia na dalszą jazdę. Na żądanie dozorującego urzędnika należy wziąć go na pokład i odwieść na ląd. Kierownicy statków rybackich obowiązani są również udzielić urzędnikowi wszelkiej pomocy w czasie sprawowania czynności.

Znakiem wezwania do zatrzymania się (sygnałem) jest czterokrotne lub więcej razy powtórzone gwizdnięcie syreny parowej albo motorowej, a u żaglowców służbowych kilkakrotne podnoszenie i spuszczenie bandery lub latarni.

§ 26.

Wszelkie wykroczenia przeciwko rozporządzeniom policyjnym albo zarządzeniom, które na podstawie niniejszego wyda wojewoda lub morski urząd rybacki, podlegają grzywnie do 300 marek, o ile nie podlegają jej z mocy §§ 125 do 128 pruskiej ustawy o rybołóstwie z dnia 11 maja 1916 (Zbiór ustaw pruskich str. 55).

§ 27.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, wydane na podstawie pruskiej ustawy o rybołóstwie z dnia 11 maja 1916 r., a dotyczące rybołóstwa morskiego.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki.

Powyższe rozporządzenie podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 21 maja 1922 r.

L i p s k i, starosta.

329.

Okólnik Departamentu Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia 1922 r. w sprawie zwolnień w art. 43 § 1 pruskiej ustawy wykonawczej do niemieckiego kodeksu cywilnego.

Do
PP. Wojewodów, Starostów i Urzędników Stanu Cywilnego.

Mnożą się przypadki, w których osoby, urodzone wprawdzie w obcych granicach Rzeczypspolitej, lecz poza granicami byłej dzielnicy pruskiej, i dlatego praktykowane przez odnośne ustawy niemieckie i pruskie w tej dzielnicy obowiązujące narówni z obcokrajowcami (p. okólnik z dnia 20|II. 1922 L. 5 a II 858|22), pragnąc wstąpić tu w związki małżeńskie, starają się o uzyskanie zwolnienia od obowiązku dostarczenia świadectwa wymaganego w artykule 43 § 1 pruskiej ustawy wykonawczej do niemieckiego kodeksu cywilnego. Urzędnicy Stanu Cywilnego wnioski takie popierają, a panowie Wojewodowie przedkładają je właściwemu Ministerstwu do załatwienia.

Ponieważ stosunki państwowo - administracyjne w Rzeczypospolitej po ukończeniu stanu wojennego tak dalece się ustaliły, że uważać je należy za normalne, wnioski te nie są oparte na dostatecznych podstawach. Dlatego wychodząc z założenia, że odtąd uzyskanie powyżej wzmiankowanego świadectwa od właściwych władz polskich naogół na trudności napotkać nie powinno, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oznajmiam:

Ministerstwo Sprawiedliwości będzie wnioski takie uwzględniać t y l k o wyjątkowo, t. j. jedynie w takich wypadkach, gdzie udzielenie zwolnienia podyktowane będzie rzeczywistą koniecznością.

W ślad za tem urzędnicy Stanu Cywilnego winni wnioski o pośrednictwo w wyjednaniu powyżej wzmiankowanego zwolnienia z reguły traktować odmownie, a uwzględniać tylko wtenczas, jeżeli interesenci udowodnią, że uzyskanie wymaganego w artykule 43 § 1 cytowanej pruskiej ustawy wykonawczej świadectwa okazało się niemożliwem.

Poznań, dnia 8 kwietnia 1922 r.

Za Ministra (—) Boening
Dyrektor Departamentu.

Powyższy okólnik podaję do ogólnej wiadomości, urzędnikom stanu cywilnego do przestrzegania.

Puck, dnia 21 maja 1922 r.

L i p s k i, starosta.

330.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 20 kwietnia 1922 r. w sprawie zawierania małżeństw przez szeregowych wojska stałego i zapasu.

I. Zgodnie z rozkazem Ministra Spraw Wojskowych z dnia 22. III. 1922 r. L. 1007|Pob. mogą szeregowi, odbywający służbę w wojsku stałem oraz zapasie, w wyjątkowych i szczególnie godnych uwzględnienia wypadkach, np. objęcia gospodarstwa rolnego, zaopiekowania się sierotami itp., otrzymać zezwolenie na zawarcie związku małżeńskiego.

Zezwoleń takich udzielać będzie właściwy Dowódca Okręgu Korpusu, któremu zainteresowani przedkładają w drodze służbowej oprócz prośby następujące dokumenta:

1. wiarygodne i umotywowane oraz przez władze administracyjne zatwierdzone dowody, że zachodzi konieczność zawarcia małżeństwa;
2. oświadczenie, podpisane przez oboje narzeczonych, że nie roszczą sobie żadnych praw do ulg i zaopatrzenia ich rodzin na czas odbywania obowiązkowej służby wojskowej. Podpisy oświadczenia winny być stwierdzone notarjalnie wzgl. sądownie.

Bez powyższego zezwolenia Dowódcy Okręgu Korpusu wspomniani szeregowi zgodnie z § 1315 **kodeksu cywilnego związku małżeńskiego** zawrzeć nie mogą.

II. Wobec tego polecam Panom Starostom oraz Prezydentom miast przy badaniu wniosków petentów dokładnie rozpatrywać wiarogodność twierdzeń i ich dowodów oraz baczyć, by wnioski były należycie umotywowane, t. j. by odpowiadały **warunkom wymienionym w ustępie** pierwszym.

PP. Urzędnicy Stanu Cywilnego winni natomiast żądać od osób, co do których zachodzi wątpliwość, czy nie pełnią służby w wojsku stałem lub zapasie, wylegitymowania się, iż służby tej nie pełnią, a w razie stwierdeznia, że narzeczony przebywa w wojsku stałem lub zapasie, nie przyjmować do wiadomości oświadczenia woli stron **co do zawarcia małżeństwa, dopóki nie zostanie** przedłożone zezwolenie właściwego Dowódcy Okręgu Korpusu.

Poznań, dnia 20 kwietnia 1922 r.

Departament V.

Za Ministra: Ewert Krzemieniewski.

Zastępca Dyrektora Departamentu.

U w a g a: Według tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27. X. 1918 r. art. 6—8 służba w wojsku stałem trwa dwa lata, zapas obejmuje wszystkich **tych, którzy przy przeglądzie uznani zostali za** zdatnych, jednakże z powodu wypełnienia kontyngentu nie mogli byli być powołani do służby w wojsku stałem. Służba w zapasie trwa trzy lata, licząc od pierwszego dnia przeglądu wojskowego, dokonanego w roku kalendarzowym, w którym obwiązany kończy lat 20.

Pwyższy okólnik jak i uwagę podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 21 maja 1922 r.

L i p s k i, starosta.

331.

Sprostowanie błędu drukarskiego w pozycji 262c Orędownika nr. 33 z dnia 6 maja 1922 r.

Rozporządzenie Ministra b. Dzieln. Pruskiej z dnia 11 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany regulaminu dla wyborów do izb rolniczych (Monitor Polski nr. 97 z 28 kwietnia 1922 r.) zawiera błąd drukarski.

Monitor Polski nr. 117 z dnia 24 maja 1922 ogłasza w „Dziale Urzędowym“ następujące:

Sprostowanie:

„Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 11 marca 1922 r., ogłoszone w „Monitorze Polskim“ nr. 97 z dnia 28 kwietnia 1922 Dział Urzędowy, poz. 47, zawiera w § 1 wiersz piąty omyłkę drukarską. Zamiast „na zasadzie § 5“ ma być: **„na zasadzie § 6“.**

Puck, dnia 29 maja 1922 r.

L i p s k i, starosta.

332.

Obwieszczenie w sprawie zapotrzebowania cieśli przez Senat Gdański.

Powołując się na ogłoszenie moje w Oręd. pow. Nr. 22 poz. 192 oraz 30 poz. 241, w sprawie zapotrzebowania murarzy przez Senat Gdański, podaję do wiadomości, że Senat Gdański po**szukuje jeszcze dodatkowo większą ilość cieśli.**

Płaca wynosi narazie na godz. 18,50 mk. oraz 20 fenygów na zużycie narzędzi.

Zgłoszenia przyjmuje „Vermittlungsstelle für das Bau- und Holzgewerbe Altstädt. Graben 51|52, pokój 34.

Puck, dnia 26 maja 1922 r.

L i p s k i, starosta.

OGŁOSZENIA

Urząd Marynarki Handlowej na wybrzeżu Pomorskim sprzedaje **motorówkę „WANDA“** długości 16,5 metr. największa szerokość 3,3 zagłębienie 0,8 m. z dwoma motorami na benzynę marki Kertinga po H. P. 10 każdy. — Reflektanci wzywają się do podania proponowanej ceny w zapieczętowanych kopertach z napisem „motorówka“, pod adresem Wejherowo (Pomorze) Urząd Marynarki Handlowej. Termin 15 czerwca 1922 r.

Oglądać motorówkę można w każdym czasie w porcie Puckim po zgłoszeniu się do bocmana portu. —

Urząd Marynarki Handlowej w Wejherowie.

Nadleśnictwo Darżlubie.

Licytacje drzewa odbędą się w oberży pł Pobłockiego w Darżlubiu:

1. **Na drzewo budowlane i użytkowe** w mniejszych ilościach za poświadczeniem władz gminnych — z wykluczeniem handlarzy:

W środę, dnia 7 czerwca rb. od godz. 9-tej z rana do godz. 2 po poł.

Na zbywające drzewo mogą reflektować handlarze.

2. **Na drzewo opałowe** — z wykluczeniem handlarzy:

W środę dnia 14-go cezrwca rb. od godz. 9-tej z rana do godz. 3-ciej po poł.